

B R I T A N N I A.

I jactare licet magnorum munera divûm,
Sibique veris fas placere dotibus ;
Cur mihi non videar fortunatissima tellus ?
Digna est malis, bona quæ parum novit sua.
Ultima lanigeris animosa est India lucis,
Suis superbus est Arabs odoribus.
Thuriferis gaudet Panchaia dives arenis ;
Ibera flumen terra jactat aureum.
Ægypto faciunt animos septem ostia Nili,
Laudata Rheni vina tollunt accolas.
Læta nec uberibus sibi displicet Africa glebis ;
Hæc portubus superbit, illa mercibus :
At mihi nec fontes, nec ditia flumina desunt,
Sulcive pingues, prata nec ridentia.
Fœta viris, fœcunda feris, fœcunda metallis ;
Ne glorier, quod ambiens largas opes
Porrigit Oceanus, neu quod nec amicus ullâ
Coelum, nec aura dulcius spirat plagâ.
Serus in occiduas mihi Phœbus conditur undas,
Sororque noctes blanda ducit lucidas.
Possẽm ego laudati contemnere vellera Bætis.
Vbi villus albis mollior bidentibus ?
Et tua non requeam miracula temnere Memphi.
Verum illa major, justiorque gloria,
Quod Latiis, quod sum celebrata BRITANNIA Grajis,
Orbem vetustas quod vocarit alterum.